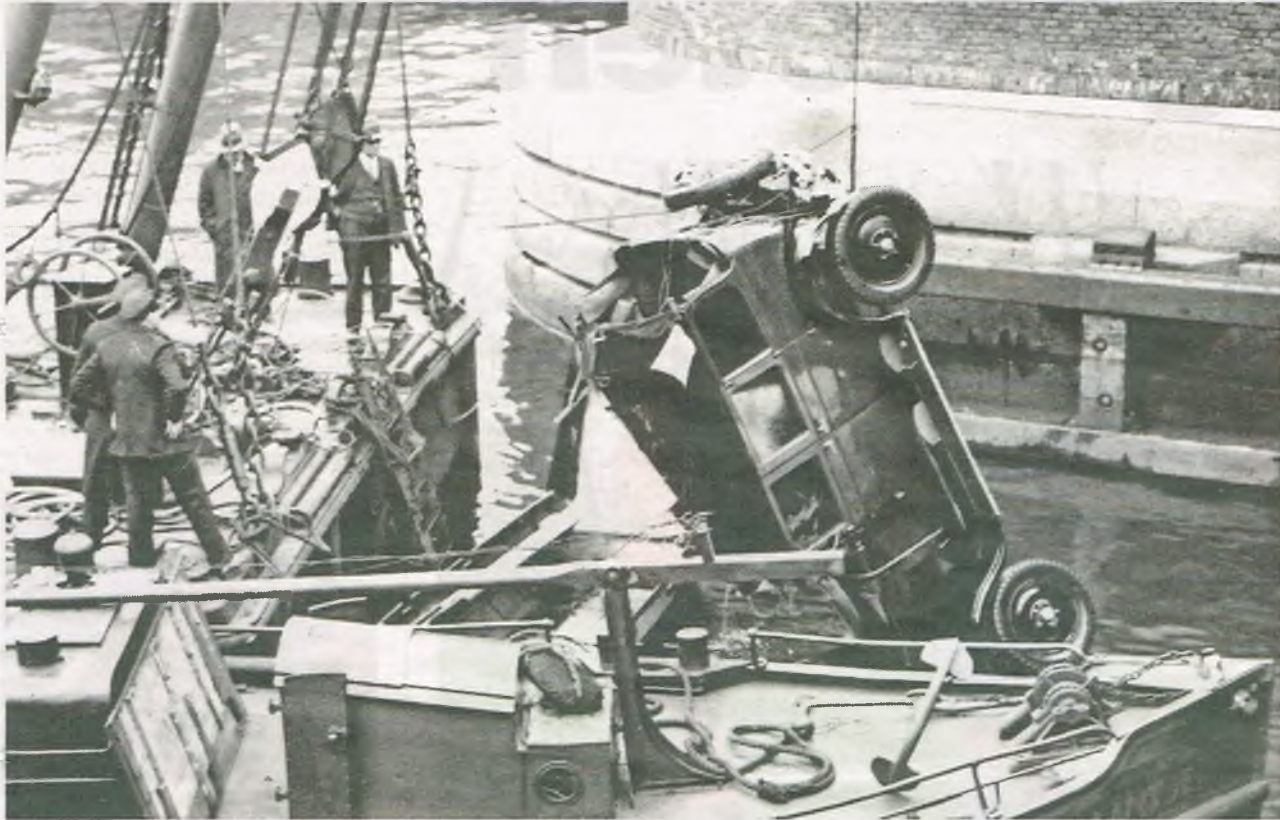


DORDT EIGEN-AARDIG



Jaap Bouman

Eigen-Aardig is deze week een bijzondere aflevering die zich voornamelijk afspeelt in Rotterdam maar toch ook alles te maken heeft met Dordrecht. Een afschuwelijk ongeluk.



▲ De Chrysler van Schepers wordt uit het water getakeld. Er zitten geen mensen meer in.



▲ Het graf van de heer en mevrouw Schepers op de Essenhof in Dordrecht. FOTO ZERKEN.NL

Bizar fataal ongeluk bij brug

In de aflevering vorige week, over koekjes, kwam bakker M. Schepers aan bod. Hij maakte op de hoek van de Spuiweg en de Singel zijn Merwerondjes. Met Schepers liep het slecht af en zelfs tot in Nederlands-Indië stond zijn dood in de kranten.

Schepers was een bijzondere man. Hij was de zoon van een broodbakker. Al in 1899 vroeg hij op 24-jarige leeftijd vergunning aan voor een eigen banketbakkerij op de hoek Spuiweg-Singel, een eindje buiten het centrum, aan de rand van de stad. Krispijn was er nog niet. In de binnenstad waren heel wat bakkerijen en dus moest Schepers zich wel onderscheiden. Hij richtte zich op wat tegenwoordig het hogere segment heet, de beter gesitueerde Dordtenaren, en noemde zich sjiek 'confiseur' wat gewoon banketbakker betekende. Naast koekjes maakte en verkocht hij ook veel bonbons en chocolade. Schepers bleef decennialang gevestigd aan de Spuiweg. Broers van hem waren als bakker gevestigd bij de Noorderbrug en aan het Veerplein in Zwijndrecht.

In 1933 was Schepers 58 jaar en had hij een van de best verkopende chocoladewinkels in Nederland. Als beloning daarvoor waren hij en zijn vrouw uitgenodigd om naar Rotterdam te komen.

Koninginnebrug

Op de terugweg naar Dordrecht ging het afschuwelijk mis. Een bizar ongeluk dat later alle landelijke kranten zou halen. De Dordrechtse Courant besteedde er een dag later de hele voorpagina aan. Auto's waren



▲ De kruising Spuiweg-Singel met rechts het pand van bakker Schepers. In de verte kwam later de Krispijntunnel.

nog geen gemeengoed en zeker een ongeluk als dat van Schepers was groot nieuws.

Het Vaderland: „Op maandagavond 15 mei 1933 omstreeks half 11 is bij de Koninginnebrug te Rotterdam een ernstig ongeluk gebeurd. Op dat tijdstip zou de Koninginnebrug worden geopend. De gebruikelijke stoplichten waren ontstoken en de beide kleppen gingen omhoog, juist toen uit de richting van de Van der Takstraat een gesloten personenauto kwam aanrijden. De bestuurder merkte blijkbaar niet, dat de brug open ging en hij reed de vaste overspanning op, hoewel een agent van politie hem nog trachtte te waarschuwen. Het reeds voor de brug wachtende publiek zag tot zijn ontzetting de auto doorrijden en hoewel men door schreeuwen en wenken probeerde de aandacht van den bestuurder te trekken, reed de wagen

“**De bestuurder merkte blijkbaar niet, dat de brug open ging**

—Het Vaderland

onder het snel dalende portaal van de noorderlijke brugklep door. Vermoedelijk heeft de bestuurder het ongeluk op het laatste oogenblik zien aankomen, althans de wagen maakte plotseling een korte zwenking, maar de bestuurder kon niet verhinderen, dat zijn wagen in het water stortte.”

De chauffeur had zelfs een groot bord met rode letters STOP en twee waarschuwingslichten over het hoofd gezien. Omstanders zagen nog wel de deur van de zinkende auto opengaan en iemand uit de auto zwemmen, maar auto en passagier(s) zonken naar de diepte.

Pas de andere dag rond half zes 's morgens kon na ettelijke pogingen de auto boven water getakeld worden en werd het duidelijk dat het de Chrysler van bakker Schepers uit Dordrecht was. Zijn lichaam en dat van de andere inzittende, zijn vrouw, waren niet meer in de wagen.

De Dordrechtse Courant schreef: Heden morgen te 8 uur heeft schipper Bijl uit Pernis op de Maas onder de gemeente Vlaardingen drijvend gevonden het lijk van een geheel gekleede vrouw, lang 1,60 M., gezet postuur, donkerblond kort geknipt haar, gekleed met donkergrijs geruite mantel, met bont afgezet, blauw geruite japon, bruine kousen, lage zwarte schoenen, zilveren halsketting, zilveren broche, twee gladde gouden ringen aan den rechter ringvinger, een gladde zilveren ring aan de rechter pink. Vermoedelijk is dit het stoffelijk overschot van mevr. Schepers-Rittel uit Dordrecht.”

Het lichaam was inderdaad van mevrouw Schepers. Ze werd op 19 mei onder grote belangstelling be-

graven op de begraafplaats in Dordrecht. Van de heer Schepers was nog geen spoor. De familie in Dordrecht loofde 250 gulden uit voor wie het lijk zou vinden. Dat gebeurde pas op de 23ste, en betekende een probleem. Een man in een roeiboot vond in de Koningshaven het drijvende lijk. Hij wist niets van de beloning en riep de hulp in van een paar vissers die wel op de hoogte waren en bij de rivierpolitie aanspraak maakten op de 250 gulden. Pas toen omstanders het verteld hadden, liet ook de man in de roeiboot zijn recht gelden. Wie uiteindelijk het bedrag heeft gekregen, is niet bekend.

Advertentie

De heer Schepers werd op 26 mei begraven, bij het pas gedolven graf van zijn vrouw. Kennelijk had Schepers een advertentiecontract met de Dordrechtse Courant. Op de dag na zijn begrafenis stond er nog: M. Schepers, vraagt mijn Merwerondjes.

Op 1 juni stond er nog een advertentie over de bakkerij in de krant: Teneinde misverstand te voorkomen, delen wij onze geachte clientèle mede, dat de zaak onder de kundige leiding van hem die reeds meerdere jaren daarmede belast was, op dezelfde wijze wordt VOORTGEZET. De zaak werd voortgezet door een zoon, dochter en schoonzoon. Tot na de oorlog was de bakkerij van Schepers aan de Spuiweg gevestigd. Op de begraafplaats Essenhof is het graf van Mathijs Schepers en Johanna Cornelia Schepers-Rittel nog steeds aanwezig.

Reacties:
eigenaardig@jaapbouman.nl